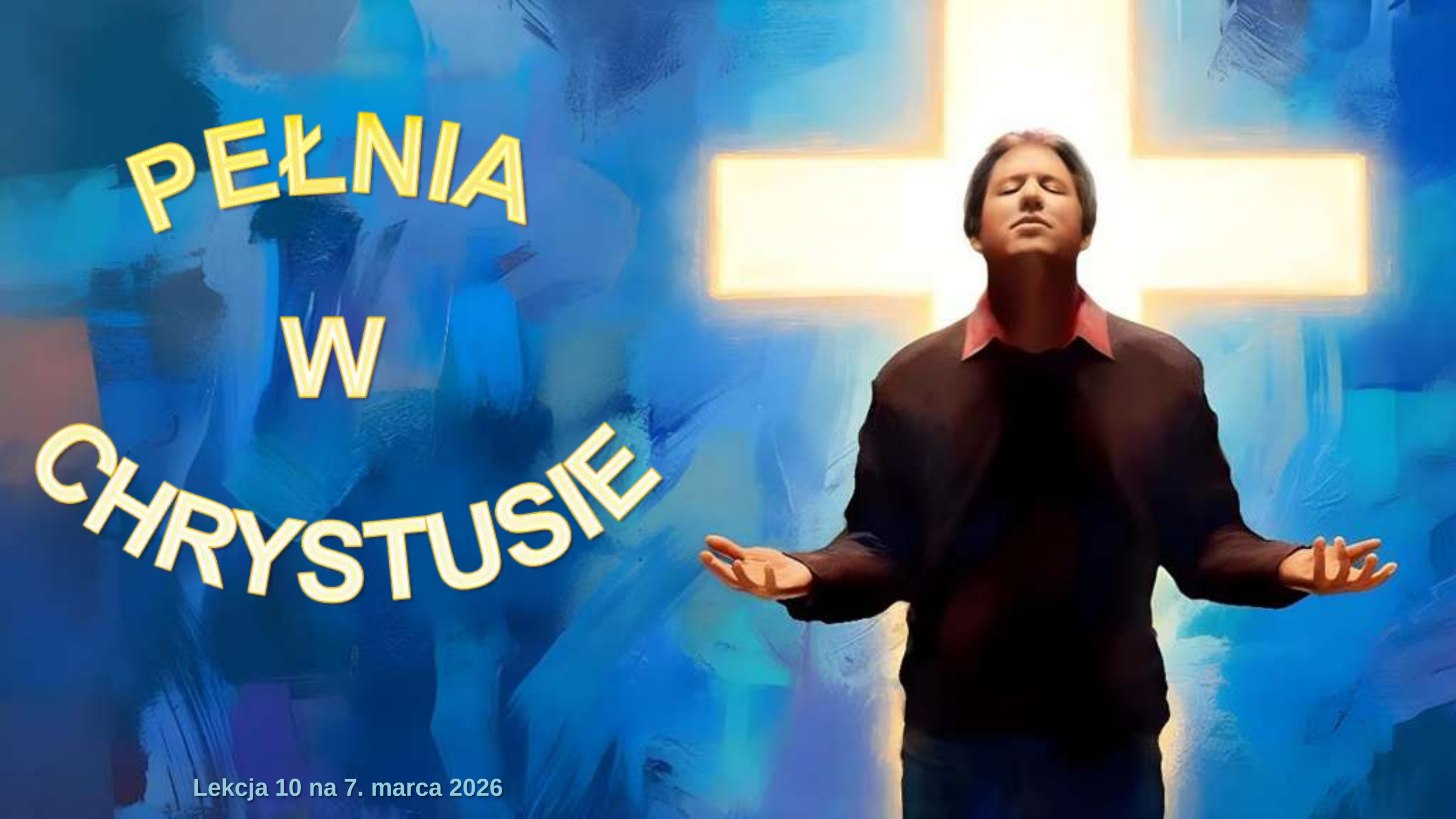

PEŁNIA W CHRYSTUSIE

Lekcja 10 na 7. marca 2026

„Niechże was tedy nikt nie
sądzi z powodu pokarmu i
napoju albo z powodu święta
lub nowiu księżyca bądź
sabatu. Wszystko to są tylko
cienie rzeczy przyszłych;
rzeczywistością natomiast jest
Chrystus” Kolosan 2,16-17

Wiara w Jezusa przynosi nam ogromne korzyści. Oprócz przebaczenia grzechów otrzymujemy pocieszenie, mądrość i wiele innych rzeczy.

Paweł zachęca nas, abyśmy zakorzenili się w tej wierze, abyśmy mogli być drzewami, które przynoszą dobre owoce dla Królestwa Bożego.

Ostrzega nas również przed tym, jak powinniśmy się zakorzenić: nie w oparciu o ludzkie filozofie i teorie, ale wyłącznie w oparciu o żywe Słowo Boże.

Korzyści płynące z wiary:

- ➔ Pocieszenie, uwielbienie i porządek (Kolosan 2,1-5)
- ➔ Zakorzenieni w Chrystusie (Kolosan 2,6-8)
- ➔ Rękopis nakazów przybity do Jego Krzyża (Kolosan 2,9-15)

Problemy, które wstrząsają wiarą:

- ➔ Święta, nowie, dni sabatu (Kolosan 2,16-19)
- ➔ Przykazania ludzkie (Kolosan 2,20-23)

KORZYŚCI PŁYNĄCE Z WIARY

An illustration depicting a scene from the Bible. On the left, Job is shown in a state of despair, sitting on the ground with his hands raised in a gesture of questioning or anguish. He is shirtless, with a torn blue loincloth, and his feet are bare. On the right, a man with a long white beard, wearing a red robe over a black tunic and a brown belt, stands with his hands also raised, gesturing towards Job. The background is a vast, arid landscape with rolling hills under a pale blue sky. Two speech bubbles are present: a dark grey one on the left containing text in Polish, and a red one on the right containing text in Polish.

Lecz gdzie można
znaleźć mądrość? A
gdzie jest siedziba
rozumu??
(Job 28,12)

W Chrystusie są
ukryte wszystkie
skarby mądrości i
poznania (Kolosan 2,3)

POCIESZENIE, UWIELBIENIE I PORZĄDEK

„Bo chociaż ciałem jestem nieobecny, to jednak duchem jestem z wami i raduję się, widząc, że jest u was ład i że wiara wasza w Chrystusa jest utwierdzona” (Kolosan 2,5)

Chociaż Paweł nie znał osobiście kościoła w Kolosach, wiedział, że był on zagrożony fałszywymi naukami (Kol 2,1.4).

Z tego powodu pisze do nich, mając trzy jasne cele, które pomogą im poradzić sobie z tym niebezpieczeństwem (Kol 2,2):

mogą być pocieszeni w sercu

i połączeni w miłości

mogą cieszyć się pełnią bogactwa całkowitego zrozumienia

Aby poznali tajemnicę Boga, to znaczy Chrystusa

Zanim zidentyfikowano fałszywe doktryny, Kolosanom udzielono podwójnej pochwały: mają dobry porządek i są mocni w wierze (Kol 2,5).

„Porządek”, o którym mówi Paweł, odnosi się do porządku w kulcie i różnych działaniach Kościoła. Musi istnieć przywództwo i podział obowiązków; działania muszą być wykonywane z należytą godnością i tak dalej. Dzięki temu ewangelia będzie głoszona lepiej, a wierni będą chronieni przed pewnymi błędami.

ZAKORZENIENI W CHRYSTUSIE

„Wkorzenieni weń i zbudowani na nim, i utwierdzeni w wierze, jak was nauczono, składając nieustannie dziękczynienie” (Kolosan 2,7)

Osiągamy zbawienie poprzez przyjęcie Osoby, a nie poprzez przyjęcie doktryn (Kol 2,6). Jednakże są one niezbędne. Paweł napomina nas, abyśmy postępowali w Chrystusie „tak, jak nas nauczono” (Kol 2,7b).

Kiedy idziemy z Jezusem, jesteśmy w Nim zakorzenieni. Jesteśmy, metaforycznie rzecz ujmując, „sadzonkami Pana, aby On był uwielbiony” (Izajasz 61,3). Jesteśmy „drzewami” przywiązanymi do Jezusa i Jego nauk (Psalm 1,3).

Obecnie istnieją dwa rodzaje doktryn

Według Chrystusa i jego nauk zapisanych w Biblii

Jesteśmy umocnieni w wierze i przepełnieni wdzięcznością (Kol 2,7).

Zgodnie z filozofią i pustymi zawłościami, zgodnie z tradycjami ludzkimi

Jesteśmy oszukiwani, osądzeni i pozbawiani naszej nagrody (Kol 2,8.16.18).

RĘKOPIIS NAKAZÓW PRZYBITY DO JEGO KRZYŻA

„Wymazał obciążający nas list dłużny, który się zwracał przeciwko nam ze swoimi wymaganiami, i usunął go, przybivszy go do krzyża” (kolosan 2,14)

Abraham potwierdził swoje przymierze z Bogiem poprzez obrzezanie (Rdz 17,11). My potwierdzamy nasze przymierze z Jezusem poprzez chrzest, który jest „obrzezaniem Chrystusa” (Kol 2,11–12). Oznacza to, że fizyczne obrzezanie nie jest już konieczne. Po wyjaśnieniu tej kwestii Paweł mówi o dziele Jezusa na krzyżu. Co osiągnął Jezus?

Dał nam życie,
przebaczając nasze
grzechy (Kol 2,13).

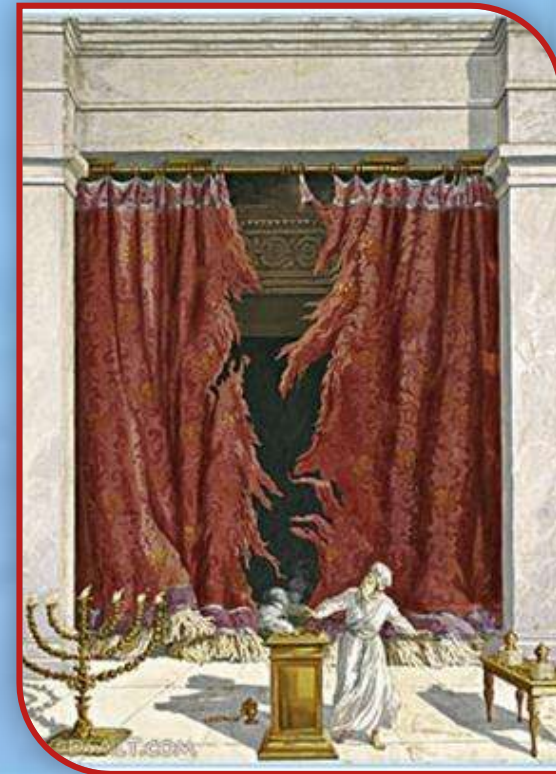
On anulował nasze długi
prawne, które były
przeciwko nam
(Kol 2,14).

Zwyciężył moce
i władze zła
(Kol 2,15).

List do Efezjan 2,14-15 wyjaśnia, że „przepisy” lub „wymogi”, które były przeciwko nam, stanowiły prawo ceremonialne, które tworzyło mur oddzielający Żydów od pogan.

Z tego powodu nie musimy już martwić się przestrzeganiem rytualnych praw Starego Testamentu, które znalazły swoje wypełnienie i zakończenie w Chrystusie.

PROBLEMY, KTÓRE WSTRZĄSAJĄ WIARĄ

ŚWIĘTA, NOWIE, DNI SABATU

„Niechże was tedy nikt nie sądzi z powodu pokarmu i napoju albo z powodu święta lub nowiu księżyca bądź sabatu” (Kolosan 2,16)

Oprócz obrzezania istniały inne cechy odróżniające Żydów od nie-Żydów: obrzędy religijne i święta.

Paweł już wcześniej jasno określił rolę obrzezania. Teraz, używając wyrażenia „niech”, Paweł wskazuje na konsekwencje unieważnienia „rękopisu” (praw ceremonialnych): przestrzeganie obrzędów i świąt, które Jezus wypełnił umierając na krzyżu (Mt 27:51; Kol 2:16), nie było już obowiązkowe dla zbawienia.

Paweł wydaje się cytować Księgę Ozeasza 2:11, aby podsumować cały system ceremonialny świątyni w jednym zdaniu. Oznacza to, że sabaty, o których tu mowa, to siedem sabatów rytualnych (obchodzonych niezależnie od dnia tygodnia, w którym przypadają), a nie cotygodniowy sabat (objęty prawem moralnym, powszechnym i obowiązującym wszystkich, Żydów i pogan).

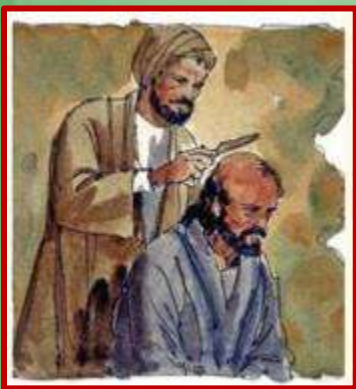

PRZYKAZANIA LUDZKIE

„Przecież to wszystko niszczy przez samo używanie, a są to tylko przykazania i nauki ludzkie” (Kolosan 2,22)

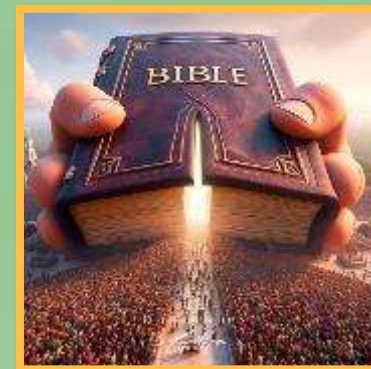
Fałszywi nauczyciele, o których Paweł kilkakrotnie wspomina w swoim liście, byli Żydami, którzy nauczali, że aby uzyskać zbawienie, należy przestrzegać prawa żydowskiego (Dz 15,1.5). Prawo to obejmowało również wiele zasad ustanowionych przez rabinów.

Podążajmy za rozumowaniem Pawła. W chrzcie umarliśmy dla „pierwotnych zasad świata” i żyjemy dla Chrystusa. Jeśli nadal martwimy się na przykład o ceremonialne nieczystości, to nadal żyjemy w świecie i zajmujemy się rzeczami, których użycie nie ma znaczenia (Kol 2,20-22).

Paweł wyjaśnia jednak, że dla Żydów przyzwyczajonych do tych obrzędów mają one pewną wartość dydaktyczną, chociaż nie są one przydatne do przemiany serca (Kol 2,23).

Podsumowując, musimy kierować się naukami zawartymi w Piśmie Świętym – natchnionymi przez Boga – a nie ludzkimi filozofiami lub rozumowaniem.

„Chrześcijanin jest porównywany do cedru libańskiego. Czytałam, że drzewo to nie tylko zapuszcza kilka krótkich korzeni w podatnej glinie. Zapuszcza ono mocne korzenie głęboko w ziemię i sięga coraz dalej w poszukiwaniu jeszcze silniejszego oparcia. W silnym podmuchu burzy stoi niewzruszenie, utrzymywane przez sieć korzeni pod ziemią. Tak więc chrześcijanin zapuszcza korzenie głęboko w Chrystusie. Ma wiarę w swojego Odkupiciela. Wie, w kogo wierzy. Jest w pełni przekonany, że Jezus jest Synem Bożym i Zbawicielem grzeszników. (...) Korzenie wiary sięgają głęboko. Prawdziwi chrześcijanie, podobnie jak cedr libański, nie rosną w miękkiej glebie powierzchniowej, ale są zakorzenieni w Bogu, przytwierdzeni do szczelin górskich skał.”